

[Erhard Jakobsen]

det hen til en debat om, at det er noget venstreorienteret litteratur, der bliver udbredt. Det var ikke det, der var sagen. Denne sags kerne er en opfordring til at stoppe den alt for ivrige såkaldt opsøgende virksomhed, hvor man prøver at få børnene til at tage nogle flere bøger med. »Skulle du ikke også have det her med, og skulle du ikke også have det dér?« Det pynter i statistikken. Men samtidig kan man meget nemt komme til at vejlede børn i en retning, man meget gerne vil have dem vejledet i. Så kommer utilfredsheden ude omkring, så kommer klagerne, og så er det, man skader biblioteksvæsenet. Det var det ærinde, jeg var ude i.

Svaret til hr. Wilhjelm er dette: hvor kan hr. Wilhjelm finde på at sige, at danske aviser fra et bestemt politisk parti kun er dette partis aviser? Jeg har fra min egen virksomhed særdeles sørgelige erfaringer for, at venstrefløjens kulturelle skribenter blomstrer livligt i nogle af de største borgerlige aviser. Der er mere stof fra dem og deres omtale af forskellige græsrodsbevægelers virksomhed, end der er om, hvad de nationale institutioner og andre foretager sig. Derfor er der ikke nogen som helst grund til at sætte lighedstegn imellem forskellige aviser her i landet og så bestemte politiske partiers virksomhed. Det er to helt forskellige ting, ikke mindst på det kulturelle område. Derfor passer det argument ikke som et modargument eller som noget, der skulle få mig til derefter at foreslå, at man skulle lukke avislæsesalene.

(Kort bemærkning).

Wilhjelm (VS):

For hr. Poulsgaards vedkommende er jeg aldeles beroliget ved, at han ikke har anden dokumentation end sin egen søn. Jeg er aldeles overbevist om, at det vil være hasard at anlægge en kulturpolitik baseret på hr. Poulsgaard eller hans søn.

Til hr. Erhard Jakobsen vil jeg gerne sige, at jeg synes ikke, hr. Erhard Jakobsen skulle løbe fra det, han sagde lige før. Nu går han op og siger, at det drejer sig jo ikke om, hvorvidt det er den ene eller den anden politiske holdning. Men lige før hed det, at det, der var fejlen ved de ting, der blev delt ud, det kunne man ikke gøre op på, om de kom fra politiske partier, men de kom fra bevægelser, som var som snydt ud af næsen – tror

jeg næsten det hed – på visse politiske partier. Der var helt klart en utilfredshed med, at det havde en bestemt politisk drejning.

Derfor sagde jeg til hr. Erhard Jakobsen: ja men det har aviserne på læsesalene også. Uanset at vi skriver columns i dem og har den gidselfunktion, er de jo i deres hele redigering, i deres lederskribentvirksomhed, i deres reportage, i deres referat – for 90 pct. af de danske dagblades vedkommende, målt med deres oplag – af borgerlig observans. Er det så konsekvensen, at den ensidighed skal stoppe på læsesalene? Jeg synes ikke, den skal. Jeg beklager, at den dagspresse ser sådan ud, og det prøver vi at slås for at ændre på forskellige demokratiske måder, men jeg synes ikke, man skal standse befolkningens muligheder for at læse aviser på læsesalene.

Jeg synes, det er en meget stærk parallel, som hr. Erhard Jakobsen udlagde teksten i første omgang med disse pamfletter osv., for da sagde han nemlig udtrykkeligt, at det, der generede ham, var, at de havde politisk slagside, de var nemlig klart beslægtede med visse politiske partier, selv om de kaldte sig græsrodsbevægelser. Det var det, hr. Erhard Jakobsen sagde i første omgang.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Hr. Erhard Jakobsen har en næsten enestående evne til at sige tingene på en provokerende måde. Når hr. Erhard Jakobsen nu i eftermiddag siger: lad os stoppe den opsøgende virksomhed, så må jeg sige, at efter at have fulgt diskussionen her i eftermiddag tror jeg, at der snarere var grund til at få underbygget den opsøgende virksomhed. Det kunne jo være, at bl.a. diskussionerne herinde så i fremtiden foregik med inddragelse af nogle flere kendsgerninger i stedet for de luftige henvisninger til ens kones søsters søn – eller hvad det er, man bruger som kendsgerning. Som det blev sagt før, siger det overhovedet ikke noget som helst om noget andet end netop vedkommende kones søsters søn.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Nu har jeg ikke bemærket, på hvilket tidspunkt hr. Bernhard Baunsgaard kom ind i salen, men der er noget, der tyder på, at hr.